

Sygn. akt II AKa 445/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2024 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Marzanna A. Piekarska - Drązek (spr.)

Sędziowie: SSA – Rafał Kaniok

SSA – Ewa Gregajtys

Protokolant: Tomasz Wilk

przy udziale prokuratora Gabrieli Marczyńskiej-Tomali

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2024 r.

sprawy z wniosku (...)

przeciwko Skarbowi Państwa

w przedmiocie odszkodowania i zadośćuczynienia za niewątpliwie niesłuszne zatrzymanie w dniu 20 sierpnia 2022 r.

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika wnioskodawcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 1 września 2023 r., sygn. akt XII Ko 19/23

1. zmienia zaskarżony wyrok i zasądza od Skarbu Państwa na rzecz wnioskodawcy Y. T. odszkodowanie w kwocie 797 (siedmuset dziewięćdziesięciu siedmiu) złotych oraz zadośćuczynienie w kwocie 2.700 (dwóch tysięcy siedmuset) złotych, z tytułu niewątpliwie niesłusznego zatrzymania wnioskodawcy w dniu 20 sierpnia 2022 r., wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od ogłoszenia niniejszego wyroku do dnia zapłaty;

2. na podstawie § 11 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, zasądza od Skarbu Państwa na rzecz wnioskodawcy Y. T. kwotę 288 złotych z tytułu zwrotu kosztów ustanowienia pełnomocnika w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Warszawie;

3. obciąża Skarb Państwa kosztami postępowania w sprawie.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
	Sygnatura akt	AKa 445/23	
Załącznik dołącza się w	1		

każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z 1 września 2023 r., sygn. XII Ko 19/23, oddalający wniosek Y. T. o odszkodowanie i zadośćuczynienie za niewątpliwie niesłuszne zatrzymanie.		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		

# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącnego			
# pełnomocnik wnioskodawcy			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza		

	przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub	

	niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów				
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Związłe o powodach uznania dowodu		
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Związłe o powodach nieuwzględnienia dowodu		
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków				
Lp.	Zarzut			

	<p>Obraza art. 5 kodeksu cywilnego, poprzez jego niezastosowanie i uwzględnienie zarzutu przedawnienia roszczenia, podczas gdy zarzut ten, jako sprzeczny z zasadami współżycia społecznego, nie powinien być uwzględniony.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut podniesiony w apelacji pełnomocnika wnioskodawcy, jest oczywiście zasadny.</p> <p>W sprawie Y. T., mimo niewątpliwego przedawnienia roszczenia o odszkodowanie i zadośćuczynienie za zatrzymanie, powinien zostać uwzględniony art. 5 k.c., zezwalający na orzeczenie o roszczeniu,</p>			

mimo takiej
przeszkody
procesowej, jaką
jest
przedawnienie z
art. 115 § 2
kodeksu
postępowania w
sprawach o
wykroczenia.

Sąd Apelacyjny
uznał w tym
względzie całą
argumentację
skarżącego, a w
szczególności to,
że
wnioskodawca
jest
obcokrajowcem,
nie władającym
sprawnie
językiem
polskim, nie
znającym
miejscowych
procedur i
pozbawionym
profesjonalnej
pomocy
prawnej, o którą
zwracał się do
sądu
rozpoznającego
sprawę o
wykroczenie,
wytoczoną mu
przez Policję.

Należy w tym
miejscu
przytoczyć
podstawowe
fakty:

- Y. T. został
zatrzymany
przez patrol
policyjny w dniu

20 sierpnia 2022
r. o godz.
17.00, wracając
samochodem z
pracy,

- został zabrany
do radiowozu i
skuty
kajdankami i
w takim stanie
czekał 3 godziny,
aż holownik
zabierze jego
samochód, a
funkcjonariusze
wykonają dalsze
czynności,

- powodem
zatrzymania
miała być utrata
ważności
dokumentu
prawo jazdy,
mimo że
zatrzymany
wyjaśniał, że
obowiązuje
ustawa
przedłużająca do
końca 2022 r.
ważność
dokumentów
wydanych w
Ukrainie, objętej
wojną,

- Y. T. został
przewieziony na
Komisariat
Policji w M. i
tam zwolniony,
nie oddano mu
jednak
samochodu,
który odzyskał
dopiero po
weekendzie, w

stanie
uszkodzonym,

- za
nieuzasadnione
oddanie
samochodu na
parking
policyjny,
pokrzywdzony
zapłacił 447 zł,
a za naprawę
uszkodzenia,
które
uniemożliwiało
uruchomienie
samochodu,
kolejne 350
zł, zaznaczyć
należy, że
samochód służył
mu do dojazdów
do pracy, gdzie
Y. T. zarabiał ok.
najniższej pensji
krajowej,

- po kilku
miesiącach, 12
października
2022 r., Policja
wniosła
przeciwko
niemu sprawę
o wykroczenie z
art. 94 § 1
kkw, obwiniając
go o kierowanie
pojazdem bez
uprawnień,

-
postanowieniem
z 6 marca
2023 r., sygn.
II W 1737/22,
Sąd Rejonowy
w Pruszkowie,
umorzył
postępowanie w

tej sprawie,
wobec braku
znamion czynu
zabronionego,
potwierdzając,
że zgodnie z
art. 14 ust. 1i2
ustawy z dnia
23 marca 2022
r. o szczególnych
regulacjach w
związku z
konfliktem
zbrojnym na
terenie Ukrainy,
za ważne, w
okresie od 23
lutego do 31
grudnia 2022
r., uznano także
prawa jazdy
wydane przez
właściwe organy
administracji
Ukrainy, o czym
Y. T. informował
zatrzymujących
go policjantów
i co powinno
być im znane z
urzędu,

- powyższe
postanowienie
stało się
prawomocne 23
marca 2023 r.,

- tego samego
dnia Y. T.
podpisał
pełnomocnictwo
dla adwokata P.
K.,

- 27 marca 2023
r. pełnomocnik
pokrzywdzonego
sporządził
wniosek o

odszkodowanie i
zadośćuczynienie,
wniesiony do
Sądu
Okręgowego w
Warszawie 31
marca 2023 r.,

- we wniosku
podniesiono
oczywistą
niesłuszność i
bezzasadność
zatrzymania
oraz
nieprawidłowość
zastosowanych
środków
przymusu, co w
pełnym zakresie
potwierdziły
ustalenia sądu
meriti ,

- zarzut
przedawnienia
roszczeń
pokrzywdzonego
podniósł
prokurator w
stanowisku
końcowym
(k.43),
stwierdzając, że
mimo
potwierdzenia
niezasadności
zatrzymania i
podstaw
faktycznych do
uznania
roszczeń,
składając
wniosek po 7
miesiącach od
zatrzymania,
wnioskodawca
naruszył 6-
miesięczny
termin

określony w
kodeksie
postępowania w
sprawach o
wykroczenia;
prokurator
wniósł o
oddalenie
wniosku,

- wyrokiem z
1 września 2023
r. Sąd Okręgowy
oddalił wniosek,
na podst. art. 115
§ 2 kpw.

Powyższe fakty
należy uzupełnić
o okoliczności,
które powodują,
że sprawy Y.
T. nie można
traktować w
kategoriach
zwykłego
zaniedbania
terminów
procesowych,
które
zdecydowały o
zastosowaniu
instytucji
przedawnienia
dochodzenia
roszczeń z tytułu
niewątpliwie
niesłusznego
zatrzymania,
jakiego
doświadczył
wnioskodawca.

Apelujący
pełnomocnik
słusznie
podniósł, że
należało
uwzględnić, że
sprawa dotyczy

obcokrajowca, który, mimo starań zaklimatyzowania się w Polsce, zamieszkiwania tu i zatrudnienia, ma wciąż problemy komunikacyjne, językowe i nie zna przepisów niezwiązanych z codziennym funkcjonowaniem. Pokrzywdzony miał w 2022 r. zaledwie 22 lata i mimo nieodnotowania tego w protokole przesłuchania na Policji, nie władał biegle językiem polski. W sprawie nie sporządzono protokołu zatrzymania, wraz ze wskazaniem czasu, okoliczności i przebiegu zatrzymania oraz z pouczeniem o prawach zatrzymanego, w tym prawie do wniesienia zażalenia na zatrzymanie. Funkcjonariusz Policji asp. G. K., sporządził tylko notatkę urzędową, o zatrzymaniu do kontroli

drogowej,
wezwanie na
przesłuchanie i „
pouczeniu o
prawach i
obowiązках w
sprawie o
wykroczenie” (k.
7). Tego samego
dnia, ten sam
funkcjonariusz,
złożył zeznania
w charakterze
świadka,
pomijając
przebieg i okres
zatrzymania
pokrzywdzonego
w radiowozie,
przewiezienia na
komisariat i
sygnalizowania
przez niego, że
ustawa
dopuszczała
korzystanie z
ukraińskiego
prawa jazdy,
które utraciło
ważność.

Należy
podkreślić
okoliczność
bardzo istotną z
punktu widzenia
rozumienia
procedur czy
pouczeń, a
mianowicie
ograniczenia
językowe Y. T..
Pismem z 21
września 2022
r.,
odnotowanym w
KP w M.
29 września
2022r. (k.12 akt
II W 1737),

obwiniony
wniósł o
ustanowienie
mu obrońcy z
urzędu,
motywując to
trudną sytuacją
materialną
uchodźcy (sam,
bez pomocy
wykwalifikowanego
prawnika nie
mam szans). Sąd
nie uwzględnił
tego wniosku,
ponieważ
obwiniony nie
dołączył
dokumentów
dotyczących
sytuacji
majątkowej.

W postępowaniu
przed sądem
okręgowym o
zadośćuczynienie
i
odszkodowanie,
pełnomocnik już
we wniosku
podniósł, że Y.
T. nie zna
języka polskiego
na tyle, by
zrozumieć
powody
zatrzymania i to
co się w trakcie z
nim działo, a całą
sytuację odczuł
jako poniżającą,
kojarzoną przez
niego z
pochodzeniem
narodowościowym,
rozdzieleniem z
rodziną itp.

Protokół
rozprawy z 18
sierpnia 2023 r.
dowodzi tego, że
Sąd Okręgowy,
podobnie jak
prokurator,
uznał za
niezbędną przy
czynnościach
obecność
biegłego
tłumacza,
ponieważ
wnioskodawca
stwierdził,
że „rozumie
połowę”.

Opisane tu
okoliczności,
analizowane
łącznie,
świadczą, że
położenie, w
jakim znalazł się
Y. T., wskutek
niewątpliwie
niesłusznego,
bezpodstawnego
zatrzymania,
włącznie z jego
przebiegiem,
odbiegającym od
przeciętnej
kontroli
drogowej, oraz
problemy ze
zrozumieniem
języka i prawa
polskiego, które
sygnalizował
sądom,
sprawiają, że
jego sytuacji nie
można
traktować
standardowo.
Wnioskodawca

został na kilku
płaszczyznach
pokrzywdzony i
pozostawiony
sam sobie. Jak
wynika z
uzasadnienia
apelacji, dopiero
pomoc
pracodawcy i
pomoc
pełnomocnika,
zainicjowały
właściwe
postępowanie,
będące reakcją
na krzywdę i
straty
wynikające z
zatrzymania.

Nie sposób, w
takich
szczególnych
okolicznościach,
poprzestać na
przytoczeniu
rzymskiej zasady
nieznajomość
prawa szkodzi.

Zasady
współzycia
społecznego, o
których stanowi
art. 5 kc,
wywodzące się
z tego samego
źródła zasad
prawnych,
nakazują
odstępstwo od
formalizmu
prawnego, w
sytuacjach
szczególnych,
gdy byłby on
sprzeczny z
ideą społecznej
ochrony

ważniejszego
prawa: prawa
do wolności,
do równego,
sprawiedliwego,
traktowania i
zasady
rekompensowania
krzywd i strat
spowodowanych
przez organy i
funkcjonariuszy
państwowych.
Prawo ma służyć
sprawiedliwości.

Y. T., ze względu
na nadzwyczajną
sytuację, w jakiej
znalazł się w
2022 r., wraz
z milionami
uchodźców z
kraju objętego
wojną, z uwagi
na wiek,
skromne
utrzymanie,
deficyty
językowe, brak
pouczenia o
prawach osoby
zatrzymanej,
brak urzędowej
pomocy prawnej
i pomocy
tłumacza,
znalazł się w
sytuacji, która
usprawiedliwiała
opóźnienie w
złożeniu
wniosku w trybie
art. 114 §
2 kpw. Pomoc
pracodawcy i
skierowanie do
prawnika
zastąpiło to,
czego powinien

w takiej sytuacji oczekiwać od organu, który bezpodstawnie zatrzymał go i wytoczył sprawę przeciwko niemu. Miał też prawo oczekiwać pomocy prawnej z urzędu i pomocy tłumacza. Te uprawnienia zmaterializowały się dopiero w postępowaniu odszkodowawczym, ale nie doprowadziły do głębszego wniosku sądu I instancji, że opóźnienie wnioskodawcy w dochodzeniu roszczeń, nie wynikało z jego opieszałości, ale było składową zaniechań i nadużyć niezależnych od niego.

Należy do tego dodać zawile sformułowanie przepisu art. 115 § 2 kpw, które osobie nie będącej prawnikiem, może sugerować, że roszczenia odszkodowawcze należy zgłosić 6 miesięcy od uprawomocnienia

się orzeczenia uniewinniającego lub umarzającego postępowanie.

Z tych wszystkich względów, Sąd Apelacyjny uznał zarzut apelacji, oparty na zasadzie art. 5 kc, za słuszny, zmienił zaskarżony wyrok i orzekł co do istoty sprawy. Roszczenia wnioskodawcy, w obu członach nie były w postępowaniu kwestionowane. Wnioskodawca dołączył dwa rachunki, jakie dostał przy odbiorze samochodu z parkingu policyjnego, na łączną kwotę 797 zł. Roszczenie o zadośćuczynienie w kwocie 2.700 zł, za pozbawienie wolności, z użyciem kajdanek, za lęk i niepewność pokrzywdzonego, zatrzymanie go w obecności kobiet, które z nim jechały, które musiały szukać innego środka

transportu po drodze z pracy do domu – to wszystko uzasadnia zasądzenie żądanej kwoty. Prokurator oświadczył przed Sądem Okręgowym: za to należy się odszkodowanie i zadośćuczynienie. Kwota odszkodowania nie budzi żadnych wątpliwości, gdyż są złożone rachunki, a kwota zadośćuczynienia nie jest wygórowana...

Uwzględniając powyższe ustalenia, sąd odwoławczy orzekł, jak w wyroku.

Wniosek

1. o zmianę zaskarżonego wyroku, przez uwzględnienie w całości roszczenia o odszkodowanie i zadośćuczynienie,

2. o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w

zasadny ad. 1
częściowo zasadny
niezasadny

Warszawie do ponownego rozpoznania.	
Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wniosek z pkt 1. był w pełni uzasadniony, w sytuacji, gdy Sąd Apelacyjny uznał zasadność zarzutu niezastosowania art. 5 k.c. Jedyną logiczną konsekwencją uwzględnienia takiego zarzutu, była zmiana zaskarżonego wyroku i wydanie rozstrzygnięcia co do istoty sprawy. Zarówno roszczenie wnioskodawcy w zakresie odszkodowania w kwocie 797 zł, jak i zadośćuczynienia w kwocie 2.700 zł, jako wynikłe z niewątpliwie niesłusznego zatrzymania Y. T. w dniu 20 sierpnia 2022 r., nie było podważane, co	

do wysokości i bezpośredniego związku tych roszczeń z faktem zatrzymania przez Policję. W sytuacji zatem, gdy odpadła blokada procesowa w postaci przedawnienia, a żądane kwoty były adekwatne do szkody i krzywdy doznanej przez osobę niewątpliwie niesłusznie zatrzymaną, należało, , zmienić zaskarżony wyrok co do istoty sprawy i kwoty te przyznać.

Żądanie zasądzenia kwoty 797 zł, tytułem odszkodowania, jest w pełni uzasadnione, wynika bowiem ze strat poniesionych w związku z zatrzymaniem samochodu pokrzywdzonego, odholowaniem go na parking policyjny i spowodowaniem uszkodzeń, które Y. T. musiał

na własny koszt
uiścić,
Dochodzona
kwota stanowi
sumę
załączonych
dwóch
rachunków: k. 3
– rachunku za
przechowywanie
pojazdu- 447
zł ; k.12 –
350 zł naprawa
uszkodzeń.

Kwota
zadośćuczynienia
– 2.700 zł
nie wydaje się
wygórowana,
zważywszy na
powód,
okoliczności,
czas i skutki
zatrzymania,
które
prawidłowo
ustalił Sąd
Okręgowy , str.
1,2,5
uzasadnienia.

W związku z
powyższym, Sąd
Apelacyjny
zmienił wyrok
sądu I instancji,
zasądzając
wskazane kwoty,
wraz z
ustawowymi
odsetkami od
dnia wyroku do
dnia zapłaty.

4.
OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE

**UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

1.

Zwiążle o
powodach
uwzględnienia
okoliczności

**5.
ZSTRZYGNIECIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

**5.1.
Utrzymanie w
mocy wyroku
sądu
pierwszej
instancji**

1.

Przedmiot
utrzymania w
mocy

Zwiążle o
powodach
utrzymania w
mocy

**5.2. Zmiana
wyroku sądu
pierwszej
instancji**

1.

Przedmiot i
zakres zmiany

**Sąd
Apelacyjny, w
ramach
zmiany**

<p>zaskarżonego orzeczenia, zasądził na rzecz Y. T., kwotę 797 zł tytułem odszkodowania i kwotę 2.700 zł, tytułem zadośćuczynienia, za niewątpliwie niesłuszne zatrzymanie wnioskodawcy przez Policję, w dniu 20 sierpnia 2022 r., w miejscowości S. gm. M. woj. (...).</p>			
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>Powody zmiany wyroku wskazano w pkt 3 niniejszego uzasadnienia.</p>			
<p>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	

Zwięzłe powodach uchylenia	o		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia	o		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Pkt 2 i 3	<p>Zgodnie z art. 554 § 4 kpk, postępowanie z rozdziału 58 kpk jest wolne od kosztów sądowych.</p> <p>Oznacza to, że wszelkie wydatki ponosi Skarb Państwa, w tym koszty poniesionej przez wnioskodawcę pomocy prawnej udzielonej w tym przypadku w postępowaniu przed Sądem Okręgowym, gdzie pełnomocnik uczestniczył w dwóch rozprawach i sporządził apelację (nieobecny na rozprawie</p>	

	<p>apelacyjnej). Kwotę 288 zł, zasądzono według stawek określonych w § 11 pkt Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie. Wnioskodawca złożył wniosek o zwrot wszelkich kosztów do protokołu rozprawy z 23 sierpnia 2023 r. Sądu Okręgowego (k43) i wniosek ten podlegał uwzględnieniu.</p>	
<p>7. PODPIS</p>		
<p>Marzanna A, Piekarska- Drażek Rafał Kaniok Ewa Gregajtys</p>		

<p>1.3. Granice zaskarżenia</p>		
<p>Kolejny numer załącznika</p>	<p>1</p>	
<p>Podmiot wnoszący apelację</p>	<p>Pełnomocnik wnioskodawcy</p>	

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z 1 września 2023r., sygn.. XII Ko 19/23, o oddaleniu wniosku o odszkodowanie i zadośćuczynienie.	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej	

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	zmiana